

2 Korinte 5,18-20 – Ambassadeurs van Gods verzoening

Verzoening – gedreven door de liefde van Christus (jaarthema – 3)

Liturgie

- Voorzang: Ps 67,1.2
- Votum / groet
- Zingen: Gez 111
- Wet
- Zingen: Gez 93,1.2
- Gebed
- Lezen 2 Kor 5,14-6,13
- Zingen: Gez 140,3
- Preek
- Zingen: Gez 145,1.3.4
- Gebed
- Collecte
- Zingen: Ps 145,2.5
- Zegen

Opmerkingen:

– ik hoor het graag van te voren wanneer deze preek ergens gelezen wordt. Mijn mailbox is geduldig: hansburger@filternet.nl

– bij deze preek is een A4-tje beschikbaar met preeksamenvatting, vragen en een leesrooster; zie onder downloads/preekverwerking.

– deze preek is de derde preek in een serie over 2 Korinte 5 naar aanleiding van ons jaarthema 'Verzoening – gedreven door

de liefde van Christus'

Preek over 2 Korinte 5,18-20 – Ambassadeurs van Gods verzoening

Broers en zussen, gemeente van Jezus Christus,

1. Als je christen bent, praat je wel eens met anderen over de gemeente waar je bij hoort. Janneke vertelde van de week ook over zo'n gesprekje. Al weer meer dan een jaar geleden, met iemand die ze ergens ontmoette. We woonden hier toen nog niet zo lang. Het gesprek kwam ook op de kerk. 'Is het een leuke gemeente, waar jullie voor werken?'

En Janneke vertelde natuurlijk dat het een hele leuke gemeente is en dat we er met plezier aan het werk zijn gegaan. Want zo is het!

Maar ze zei ook dat ze zich achteraf schaamde. Ze was helemaal meegegaan in die vraag: Is het een leuke gemeente? Al gauw zit je dan misschien een beetje reclame voor je gemeente te maken omdat we het zo leuk hebben met elkaar. Terwijl dat helemaal niet de belangrijkste vraag is. Ze had ook kunnen zeggen: Het is fijn om te werken in een kerk waar we met elkaar veel van Jezus houden. Het is zo geweldig om die boodschap uit te dragen: God is er, en hij zoekt ons op, hij houdt zelfs van ons, ook al doen wij vaak zo raar met z'n allen.

Ik herken dat zelf ook wel. Ambassadeur zijn voor God – je zou er zoveel meer van kunnen maken dan we doen. We zouden veel meer reclame voor Gods verzoening kunnen maken. Of vergis ik me dan?

Kijk dan eens in 2 Korinte 5. Paulus is daar zo vol van God. God heeft ons door Christus met zich verzoend. Hij stuurt ons erop uit met de oproep: Laat u met God verzoenen. Daar leven

we van als kerk. En daarom zijn we gemeente, om die oproep verder te verspreiden.

We staan vanmorgen voor de derde keer naar aanleiding van 2 Korinte 5 stil bij het jaarthema: Verzoening – gedreven door de liefde van Christus. We zijn in september begonnen bij vers 14a. Toen ging het over de vraag: wat drijft je? Wat willen we met elkaar: dat we gedreven zijn door de liefde van Christus. En nergens anders door. In november stonden we stil bij vers 14b-17. Toen ging het over de vraag hoe word je iemand gedreven door de liefde van Christus? Dat word je door met Christus te sterven en op te staan. Een nieuwe schepping zijn. Vanmorgen gaat het over de volgende drie verzen, 18-20.

2. Het eerste wat opvalt in vers 18-20 is de grote nadruk die Paulus op God legt. Paulus begint in vers 18 met God. 'Dit alles is het werk van God. En als je dan even meekijkt, zie je dat hij twee keer grotendeels hetzelfde zegt. Vers 18: Dit alles is het werk van God. Hij heeft ons door Christus met zich verzoend. Vers 19: Het is God die door Christus de wereld met zich heeft verzoend. Hij herhaalt zichzelf bijna letterlijk.

Dat mogen we dus niet vergeten. Wij zijn heel snel met onze menselijke dingetjes bezig. Onze plannen. Onze teleurstellingen. Onze afspraken. Onze clubs. Onze commissies. Maar Paulus zet God centraal.

Ik was laatst met een groepje uit Franeker naar een praise-avond in de Bethel in Drachten. Tijdens die avond waren er momenten dat ik het idee had dat ik helemaal, met mijn lichaam, mijn hart, in aanbidding op God gericht was. Maar juist daardoor viel het me ook weer op hoe ontzettend lastig het is om helemaal op God gericht te zijn.

Ik merk zelf in elk geval dat ik het heel erg nodig heb om daar steeds weer naar terug te gaan. Zo snel gaat het al weer over ons. Maar niet wat wij doen staat voorop. Dat komt

vanzelf wel. Steeds moeten we weer terug naar God. De God van verzoening.

Herken je dat dat lastig is, om God centraal te laten staan? En vooral, om God op de eerste plaats te houden?

Staat God centraal in je leven?

Misschien is het beter om te vragen: Bedenk eens een gebied in je leven waar God veel te weinig centraal staat. Waar moet jij je meer op God richten?

En dat is echt belangrijk. Ik heb het al vaker gezegd, en toch zeg ik het nu weer. Want het is allemaal uit God. Het mooie wat er in onze gemeente gebeurt. Onze inzet voor verzoening. Al die keren dat wij gedreven zijn door de liefde van Christus. Ons geloof waardoor wij één zijn met Christus en zo een nieuwe schepping zijn. Al die keren dat wij elkaar zien als een nieuwe schepping en elkaar niet meer beoordelen volgens de maatstaven van deze wereld. Dat wij ambassadeurs zijn voor God in deze wereld. Het is allemaal uit God. En alleen als God centraal staat, kun je hierin groeien.

3. Alleen, er is wel iets raars met deze tekst. Daar wil ik eerst iets over zeggen voor we verder gaan. Dan krijg je ook beter in beeld wat Paulus eigenlijk wil zeggen. Paulus schrijft zijn brief aan de gemeente in Korinte. Hij is zelf een van de stichters van de gemeente in Korinte. Het botert niet tussen Paulus en de Korintiërs. Er is een conflict. Het gaat in hoofdstuk 2 over verdriet, over tranen, over pijn. Er is iemand gestraft, er is vergeven. Maar ondanks het conflict richt Paulus zijn brief aan de gemeente van God in Korinte, aan heiligen.

En tegelijk zegt Paulus tegen die mensen – christenen, medegelovigen: laat u met God verzoenen.

Waarom zegt Paulus tegen christenen in Korinte: laat u met God verzoenen?

Waarom zegt hij niet: Jullie moeten je met mij verzoenen. Kijk eens wat ik doe. Kijk eens wat ik wil. Verzoen je weer met mij!

Dat zegt Paulus trouwens ook, kijk maar in 16,12-13: 'Niet wij schieten in onze genegenheid voor u tekort, maar u in uw genegenheid voor ons. Nu dan, ik vraag u alsof u mijn eigen kinderen bent: sluit op uw beurt ons in uw hart.'

Waarom laat hij het daar niet bij? Waarom zegt hij tegelijk die grote zware woorden: Laat u met God verzoenen?

Je zou kunnen zeggen: dat laat iets zien van de bijzondere positie van Paulus. Hij is een door God gestuurde apostel. Als je ruzie maakt met Gods apostel, heb je een conflict met God.

Maar het gaat dieper. Dit conflict werkt door in hun houding. Hun opstelling. Die wordt hard. In de atmosfeer in de gemeente. De vrede is weg. Vertrouwen gaat kapot. Dat zijn geen bijkomstigheden. Bij geloof in Jezus Christus hoort de gezindheid van Jezus Christus. Dan gaat het over houding, atmosfeer. Maar er gaan door een conflict ook relaties kapot. Daardoor kun je niet meer samen bidden of bijbellezen. Je vertrouwt elkaar niet meer. Je spreekt elkaar niet meer. En dat staat zo haaks op Gods verzoening. Christenen die met een conflict leven en dat conflict in stand houden, raken ook de God van verzoening kwijt.

Alleen, dan werkt het ook omgekeerd. Verzoening tussen mensen begint bij God. Als we samen terug komen bij God, ontdekken we daar ook elkaar weer. Verzoening met God brengt genezing van verhoudingen tussen mensen. Verzoening met God is de basis van alles in je leven. Ook van het herstel van relaties in een gemeente. In een huwelijk. Zo belangrijk is het dus!

4. En daarom doet Paulus zijn emotionele oproep. Het kan toch niet dat wij door ons geruzie de God van de vrede kwijtraken? God heeft door Christus de wereld met zich verzoend. Alsjeblieft, namens Christus vragen wij: Laat je weer met God

verzoenen! Laat de goedheid die God jullie bewijst niet voor niets zijn!

Heb je daar wel eens bij stil gestaan? Zie je hoe die dingen met elkaar verweven zijn? Verzoening met God en verzoening tussen mensen? God straalt een sfeer uit van liefde. Vergeving. Barmhartigheid. Het hart zoeken van je vijand. Herstel. Het kwade overwinnen door het goede.

En God wil dat die sfeer doorwerkt. In de verhouding tussen Paulus en de Korintiërs. In onze verhoudingen. Vergeving. De minste willen zijn. Elkaar de kans geven om overnieuw te beginnen. Vertrouwen bevorderen. Elkaars goede naam bevorderen. Niet roddelen. Niet oordelen.

Welke houding straalt jij uit – naar je collega's of je klasgenoten? Als je een probleem hebt met een collega, klaag je dan achter zijn rug om bij anderen, of kijk je hoe Gods vrede zijn leven kan veranderen?

Wat voor atmosfeer hangt er in jullie huis, wat typeert je huwelijk?

Welke sfeer hangt er in onze gemeente?

Past het bij Gods verzoening, of niet?

Vergelijk onze spanningen, onze ruzies, onze conflicten eens met het grote conflict dat wij met God hadden. Denk aan Jezus die aan het kruis hangt. Kijk eens hoeveel pijn God geleden heeft om ons voor zich terug te winnen?

Als je merkt dat jouw leven te weinig bij Gods verzoening past, luister dan naar Paulus.

Precies daarom heb je Jezus Christus nodig. Jij en ik, wij hebben Jezus Christus nodig omdat wij zo slecht zijn in vergeven. Wij, jij en ik, hebben Jezus Christus nodig omdat wij zo snel leven in een sfeer van liefdeloosheid. We hebben Jezus Christus nodig om ons weer bij God te brengen. En we

hebben Jezus Christus nodig om andere mensen te worden. Mensen die een andere sfeer uitstralen. Laat u weer met God verzoenen.

Als je een sfeer van verzoening uit wilt stralen, als je een liefdevolle houding je eigen wilt maken, geniet dan eerst zelf van Gods verzoening. Neem regelmatig de tijd om die boodschap tot je door te laten dringen. Alleen, met anderen, in een kerkdienst, door liederen. Of leer vers 18 uit je hoofd zodat je dat vers altijd bij je hebt. God houdt van je! God vergeeft je zonde. Hij heeft je door Christus met zich verzoend. Geniet daarvan. Vier Gods liefde!

5. Ik zei eerder dat Paulus in vers 18 en 19 zichzelf herhaalt. Maar er zit ook een verschil tussen die twee verzen. Kijk maar even mee:

In vers 18 zegt Paulus: Hij heeft ons door Christus met zich verzoend.

En in vers 19: God heeft door Christus de wereld met zich verzoend.

Het is misschien goed om dat even tot je door te laten dringen. Ons wereldje is vaak zo klein. Je eigen huis, je eigen tuin, je eigen keuken, je eigen gemeente. In die kleine wereld kunnen dingen heel groot lijken. We kunnen dingen ook opblazen. We belanden in echtelijke ruzies over wie de kinderen van school moet halen. Of in een discussie over hoe we de samenzang belijden. Of over wat we tegen elkaar zeggen in de kerk: broers en zussen of broeders en zusters.

Soms is het dan zo bevrijdend om even te zien hoe groot Gods plannen zijn. Het gaat God niet alleen om ons. God heeft ons met zich verzoend. Geweldig! Prijs God, aanbid zijn grote naam.

Maar Paulus zegt direct daarna: God heeft de wereld met zich verzoend! Hij heeft de wereld haar overtredingen niet

aangerekend. Zie je wel wat Paulus zegt. God heeft de de wereld haar overtredingen niet aangerekend. De dood van Jezus Christus is krachtig genoeg om alle overtredingen van de hele wereld te verzoenen. Het gaat God niet alleen om ons, maar om de hele wereld.

Maar hoeveel mensen in deze wereld weten dat? Eén derde van de wereldbevolking ongeveer is christen, op z'n minst in naam. Dat betekent dat twee derde van de wereldbevolking zich dit niet bewust is. Dat zijn meer dan 4 miljard mensen. Meer dan 4 miljard mensen die nog geen gehoor gegeven hebben aan de oproep namens Christus: laat u met God verzoenen.

Lieve mensen, broers en zussen: verlies het grote plan van God niet uit het oog. Het is belangrijk dat we naar elkaar omzien. Dat we elkaar opbouwen op groeigroepen en op bijbelstudies. Maar dat is niet alleen belangrijk voor onszelf. Het is ook belangrijk dat wij uitgroeien tot sterke, gastvrije christenen die ruimte over hebben voor anderen. Die weer anderen wat mee kunnen geven. Die uit kunnen leggen wat ze geloven. De boodschap van Gods verzoening uit kunnen dragen naar buiten toe. We hebben mensen nodig die een Alpha-cursus kunnen geven. Of een Emmaüs-cursus. Mensen die graag op hun groeigroep nieuwe leden verwelkomen, die nog geen lid van de gemeente zijn.

6. Want er zijn nog zoveel mensen die de boodschap moeten horen: God heeft de wereld haar overtredingen niet toegerekend. Laat u met God verzoenen!

Het goede nieuws van Gods verzoening heeft ambassadeurs nodig. Paulus was zo'n ambassadeur. Hij had de opdracht gekregen om namens Christus de oproep te laten horen: Laat u met God verzoenen. Zo trok hij de wereld door. Zo had hij ook in Korinte gewerkt.

Een ambassadeur vertegenwoordigt zijn land in een ander land. Hij mag spreken namens het staatshoofd. Zo vertegenwoordigt

Paulus de Heer van het Koninkrijk van de Hemel. Hij spreekt namens die Heer.

Nog steeds heeft Christus zulke ambassadeurs. Wij met elkaar, de kerk van Jezus Christus hier in Franeker, wij zijn ambassadeurs van Christus. En we hebben de taak om onze jongeren, om nieuwkomers van buiten, op te leiden als nieuwe ambassadeurs voor Christus.

En denk dan maar aan iemand als Marco Borsato, die ambassadeur is van War Child. Hij brengt het werk van WarChild onder de aandacht van zijn publiek. En dat doet hij vrijwillig. Kosten die hij maakt betaalt hij zelf. Hij doet er moeite voor. Hij stapt uit zijn eigen wereld. Hij heeft wat over voor War Child. Een ambassadeur met hart voor de zaak.

Jullie, ouderlingen en diakenen, hebben daarin samen met mij de taak om het voortouw te nemen. Dat is soms hard werken, maar het is ook een voorrecht. Het is mooi om eensgezind samen te werken. In een sfeer die voor mijn gevoel past bij de boodschap van verzoening. En tegelijk: laten we onszelf de kritische vraag blijven stellen: Zijn wij ambassadeurs van Christus met hart voor de zaak van Christus? Of is Marco Borsato een betere ambassadeur voor WarChild?

We hebben nieuwe ambtsdragers nodig. Jullie kunnen namen opgeven van mensen die geschikt zijn als ouderling of als diaken. Kijk om je heen en vraag je af: Wie zouden ambassadeurs van Christus kunnen zijn, met hart voor de zaak van Christus?

Maar dat is geen afschuiftruc. Uiteindelijk zijn we hier als gemeente met elkaar ambassadeurs van Christus in Franeker. En dat is geweldig! Ambassadeur voor Christus zijn is nog veel mooier dan ambassadeur voor WarChild zijn. Onze boodschap is een geweldige boodschap.

Dan kun je het toch niet maken om een slechte ambassadeur te zijn? Wat voor ambassadeur ben jij? Heb je hart voor de zaak

van Christus?

En dan kom ik weer uit bij het begin van de preek. Een goede ambassadeur word je alleen, blijf je alleen, wanneer God centraal staat in je leven. De God van verzoening.